

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623010645
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7623010645.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Martina Baločka a JUDr. Jána Slovinského, na verejnom zasadnutí dňa 14. mája 2024, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 4. decembra 2023 sp.zn. 4T/97/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. zamieta odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry a obžalovaného A. B..

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamieta odvolanie splnomocnenca poškodených JUDr. Ivana Čurillu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 25. decembra 2022 v čase okolo 10.37 hodine v obci Rudňany, po ceste číslo 111/3244 v smere jazdy na obec Markušovce, po predchádzajúcom požití pervitínu, v čase po uplynutí trestu zákazu činností viesť všetky druhy motorových vozidiel, kedy sa následne nepodrobil preskúšaniu, viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky Škoda Octavia, evidenčného čísla C., rýchlosťou 85 km/h, a to v úseku, kde je povolená maximálna rýchlosť jazdy 50 km/h, pričom na klzkej vozovke, pri rodinnom dome Rudňany č. 57, pri prechádzaní pravotočivou zákrutou, neprispôsobením rýchlosti jazdy svojim schopnostiam, stavu a povahe vozovky, došlo k výraznej strate smerovej stability vozidla, s ktorým následne

prešiel vľavo do protismernej časti vozovky až za ľavý okraj vozovky, kde sa vozidlo pretočilo vľavo a narazilo pravou stranou do dreveného telekomunikačného stĺpu, vo vlastníctve spoločnosti Slovak Telekom, a. s. so sídlom Bajkalská 28, Bratislava, ktorý zlomilo v časti nárazu, po náraze do stĺpa došlo k prevráteniu vozidla na pravý bok a následnému nárazu oblasťou zadnej časti strechy do kmeňa stromu, pričom pri týchto nárazoch vymrštilo z vozidla dve bezpečnostnými pásmi nepripútané maloleté osoby sediace na zadných sedadlách a to mal. A., nar. XX.XX. XXXX, a mal. D., nar. XX.XX.XXXX, v dôsledku čoho maloletý D., nar. XXXX utrpel polytraumu - vnútrolebečné poranenia nezlučiteľné so životom pri poraneniach trupu a končatín, ktorým na mieste podľahol a mal. A., nar. XXXX, utrpel polytraumu - devastačné poranenie hlavy nezlučiteľné so životom pri poraneniach viacerých oblastí tela, ktorým na mieste podľahol, následne vozidlo zišlo dolu svahom a ostalo stáť na kolesách neprevrátené, a takto konal v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. d), § 9 ods. 1, § 16 ods. 1, ods. 4, § 91 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a s ustanovením § 4 ods. 1 písm. b) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 554/2006 Z. z. o povinnom používaní bezpečnostných pásov a detských zadržiavacích zariadení vo vozidlách určitých kategórií a súčasne boli toxikologickými analýzami v krvi obžalovaného A. B. pozitívne identifikované omamné a psychotropné látky - metamfetamín (pervitín) v koncentrácii 32,66 ng/ml a

jeho metabolický produkt amfetamín v koncentrácii 17,55 ng/ml, ktoré sú podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do II. skupiny psychotropných látok, avšak uvedené množstvo omamných látok v krvi obžalovaného spôsobilo, že v čase vedenia vozidla sa nachádzal v stave po užití pervitínu s negatívnym ovplyvnením jeho vodičských schopností, avšak nie v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo.

Bol mu za to uložený podľa § 149 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. „per analogiam“ trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho súd na výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. ukladá trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný A. B., nar. X.X.XXXX, povinný nahradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pobočka Košice, Senný trh 1, 040 01 Košice - Staré Mesto, IČO: 35937874, škodu vo výške 23,73 Eur za poškodenie zdravia poistenca D. B., nar. XX.X.XXXX.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkazuje dedičov po nebohom A. C., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom A., E. XXX/X, F. C. G. H., s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkazuje poškodeného D. B., nar. XX.X.XXXX v C. G. H., trvale bytom C. G. H., prechodne bytom D. XX, C., F. C. G. H., s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, prokurátor okresnej prokuratúry a splnomocnenec poškodeného.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v písomne zdôvodnenom odvolaní uviedol, že je toho názoru, že vo veci bolo možné uložiť trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom. Síce sa doposiaľ neoboznámil s písomným rozsudkom súdu a teda úplne nepozná myšlienkový základ rozhodnutia, dovoľ si však uviesť, že jeho posledné odsúdenie bolo zahladené a skutok sa stal pred vyše desiatimi rokmi. Je pravdou, že má evidované spáchanie niekoľkých priestupkov, ich závažnosť však nie je veľká. Podľa jeho názoru je možné na neho hľadieť tak, že viedol riadny život. Trestný čin, ku ktorému vyhlásil vinu je spáchaný z nedbanlivosti, bez vôľovej zložky obžalovaného. Tento skutok ľutuje a strata na životoch ho bude prenasledovať do konca jeho života, nakoľko pri nehode stratil svojho syna a syna stratil aj jeho brat, ktorý mu už odpustil. V tomto smere tlak okolia na neho splnil individuálnu prevenciu opakovania skutku. Po oboznámení sa s písomnými dôvodmi rozsudku podľa potreby svoje podané odvolanie doplní. Záverom navrhol napadnutý rozsudok v časti uloženia trestu zrušiť a uložiť mu trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s jeho podmieneným odkladom a s uložením probačného dohľadu s primeranou skúšobnou dobou.

Prokurátorka okresnej prokuratúry v písomných dôvodoch odvolania uviedla, že s dôvodmi okresného súdu pokiaľ ide o uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody mimoriadne zníženého pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu nesúhlasí. Poukazuje jednak

na okolnosti prípadu, na ktoré už poukázal okresný súd – obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo rýchlosťou 85 km/h v obci na klzkej vozovke v úseku, kde je povolená rýchlosť 50 km/h, teda vysoko prekročil maximálne povolenú rýchlosť jazdy, čo už samo o sebe predstavuje porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom a vôbec neprispôsobil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky (klzká vozovka). Viedol motorové vozidlo s vedomím, že v ňom prepravuje dve maloleté osoby, ktoré neboli pripútané ani len bezpečnostnými pásmi, navyše mu boli v krvi identifikované omamné a psychotropné látky (pervitín) s negatívnym ovplyvnením jeho vodičských schopností a súčasne viedol osobné motorové vozidlo po uplynutí trestu zákazu činnosti bez toho, aby sa podrobil preskúšaniu odbornej spôsobilosti, teda bez vodičského oprávnenia a tiež s poukazom na nenapraviteľný následok – smrť dvoch maloletých osôb, ako i s poukazom na osobu obžalovaného, ktorý bez toho aby splnil zákonné podmienky – podrobil sa preskúšaniu odbornej spôsobilosti na znovu získanie vodičského oprávnenia (pričom už

dňa 25.09.2012 mu bolo upustené od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti), opakovane jazdil bez vodičského oprávnenia, za čo mu boli Okresným dopravným inšpektorátom ukladané sankcie, a to i zákaz činnosti viesť motorové vozidlá.

S poukazom na vyššie uvedené má za to, že jednak z výchovných dôvodov, ale aj z dôvodov generálnej prevencie je potrebné obžalovanému uložiť trest prísnejší, nie za aplikácie ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. „per analogiam“ teda mimoriadne znížený pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, ale trest odňatia slobody minimálne na zákonom stanovenej dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na uvedené navrhla, aby Krajský súd v Košiciach zrušil výrok o treste a obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel tak ako ho uložil okresný súd.

K odvolaniu prokurátorky okresnej prokuratúry obžalovaný uviedol, že pokiaľ ide o aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam s odkazom na stanovisko NS SR, tak tu je potrebné uviesť, že tento postup považuje za správny. Zníženie trestu odňatia slobody o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej sadzby má svoj základ v povahe skutku a okolností prípadu. Je nutné brať na zreteľ že stíhaný skutok bol spáchaný z nedbanlivosti a zahynuli pri ňom jemu blízke osoby, a to jeho syn a synovec. Individuálne prevencia je daná už len tou skutočnosťou, že jeho rodina a samotný on bude do konca svojho života konfrontovaný s tým, že jeho vinou vyhasli dva ľudské životy. Obžalovaný bol v stave schopnom viesť motorové vozidlo, teda bol psychicky a fyzicky spôsobilý viesť toto vozidlo. Nemožno teda mu dať za tarchu, že sa pričínil na tragickom výsledku nehody s výnimkou toho, že objektívne mal mať vedomosť o stave vozovky a prispôsobiť rýchlosť vozidla tomuto stavu. I tu však ide zas o posúvanie argumentácie do roviny toho, že sa čakalo správne posúdenie stavu vozovky, čo je však subjektívne veľakrát ťažké. S výnimkou priestupkov na úseku dopravy viedol riadny život. Stanovisko NS SR k aplikácii ukladania trestov ako pri dohode o vine a treste, pri splnení všetkých podmienok dáva možnosť súdu nahradiť nerovnaký prístup prokuratúry k výberu prípadov, kedy dohodu uzatvorí a kedy nie. Záverom navrhol zamietnuť odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry.

Splnomocnenec poškodeného v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že poškodení žiadali priznať náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle zákona o odškodňovaní obetí trestných činov vo výške, ktorá bola vypočítaná v zmysle zákona. Okresnému súdu nič nebránilo zaviazat' obžalovaného na náhradu tejto škody, riadne uplatnenej v prípravnom konaní, keďže jej výšku je vypočítaná podľa zákonného znenia a jej výpočet za pozostalých bol uvedený v spise – oboznámenie s výsledkami vyšetrovania. Nešlo by teda o rozhodnutie nad rámec trestného konania, šlo by o deklaratórne rozhodnutie, ktoré by bolo uvedené v rozsudku, nakoľko náhrada tejto škody je zákonným nárokom a nedokazuje sa. Práve odkaz súdu na civilný proces je porušením práva poškodených na spravodlivý proces. Slúži však ku cti prvostupňového súdu, že na rozdiel od Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves, považuje poškodených za oprávnené osoby. Navrhol, aby odvolací súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodeným nemajetkovú ujmu v celom rozsahu.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného, prokurátorky okresnej prokuratúry ako aj splnomocnenca poškodeného nie sú dôvodné.

Rozhodnutie prvostupňového súdu, ako aj odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (I.ÚS 141/2004 CR). Odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, ale komplexne, a preto nie je účelom v tomto rozhodnutí znovu podrobne rozoberať a opakovať dôkazy, na ktoré vo svojom rozhodnutí správne a zákonne poukázal okresný súd a s ktorými sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje, bez potreby akéhokoľvek opakovania.

Okresný súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie dňa 14.11.2023, na ktorom obžalovaný A. B. urobil vyhlásenie podľa § 257 Tr. por., že je vinný zo spáchania žalovaného skutku.

Následne okresný súd prijal v zmysle § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného A. B., že je vinný a že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.12.2023 rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., za čo mu bol uložený vyššie uvedený trest.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku teda postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanoveniami § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Okresný súd zavinenie obžalovaného aj správne zdôvodnil. Správne a v súlade so zákonom zistený skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného správne kvalifikoval ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a taký čin spáchal na dvoch osobách preto, že hrubo porušil predpisy dopravy a naplnil tak skutkovú podstatu prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. tak po stránke objektívnej ako aj subjektívnej.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora okresnej prokuratúry, obžalovaného ako aj splnomocnenca poškodeného krajský súd uvádza nasledovné:

Okresný súd správne u obžalovaného ustálil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., ktorá je založená na zistení, že obžalovaný sa k žalovanému trestnému činu priznal a tento úprimne oľutoval. Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 u obžalovaného nezistil. Vzhľadom k tomu, že prevažoval pomer poľahčujúcich okolností správne ukladal obžalovanému trest za použitia § 38 odsek 3 Tr. zák., teda znižoval hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Súčasne použil aj ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, t. j. kedy súd pri vyhlásení a uznaní viny môže uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Uvedené aplikoval s poukazom na nedbanlivostný trestný čin, na následok, keďže jednou z obetí bol syn obžalovaného a druhou z obetí synovec obžalovaného. Išlo teda o rodinnú tragédiu, ktorá už takýmto spôsobom natrvalo zasiahla do života obžalovaného a jeho rodiny.

Taktiež krajský súd vyhodnotil osobu obžalovaného zhodne ako okresný súd, a dospel k rovnakému záveru, že s poukazom na osobu obžalovaného, ktorý má jeden záznam v registri trestov, kedy bol rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4T/84/2010 zo dňa 18.05.2010 uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu súdneho rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. (hoci t.č. sa hľadá na neho akoby nebol odsúdený) a ktorý bol uznaný za vinného z viacerých priestupkov a to najmä na úseku cestnej premávky (v mesiaci september a október 2022 viedol osobné motorové vozidlo po uplynutí zákazu činnosti bez toho, aby sa podrobil preskúšaniu odbornej spôsobilosti), proti občianskemu spolunažívaniu, proti majetku a iné, neboli splnené podmienky pre podmienený odklad výkonu trestu. Taktiež obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo rýchlosťou 85 km/h na úseku, kde je povolená rýchlosť 50 km/h. Zároveň obe maloleté deti neboli v aute pripútané bezpečnostnými pásmi, a navyše boli v krvi obžalovaného identifikované omamné a psychotropné látky (pervitín).

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Správne preto okresný súd dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu podľa § 34 Tr. zák. z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné uložiť obžalovanému A. B. trest odňatia slobody, znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby, v trvaní 3 (troch) rokov.

Krajský súd si osvojil aj výrok o treste zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá na dobu 7 (sedem) rokov z napadnutého rozsudku, ktorý mu prvostupňový súd vzhľadom na poľahčujúcu okolnosť, a to v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona, že sa ku skutku priznal a svoje konanie úprimne oľutoval uložil podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona, teda znížil hornú hranicu trestnej sadzby o 1/3, teda ukladal trest zákazu činnosti od 1 roka do 7 rokov (trest zákazu činnosti súd ukladá od 1 rokov 10 rokov).

Výška uloženého trestu zákazu činnosti je aj podľa názoru krajského súdu adekvátne k povahe skutku, k osobe obžalovaného, s poukazom na všetky vyššie už uvádzané skutočnosti a to svedčiace v prospech, ako aj v neprospech obžalovaného.

Rovnako správne rozhodol okresný súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Nakoľko okresný súd pri rozhodovaní o treste obžalovaného náležitým spôsobom prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na jeho druh a výmeru, obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom, bude u neho splnený takým druhom a výmerom trestu, aký mu bol uložený súdom prvého stupňa, ktorý okresný súd aj vecne a zákonne odôvodnil. Takýto trest krajský súd považuje za primeraný a spravodlivý.

Po preskúmaní spisu krajský súd ďalej zistil, že výroky rozsudku o náhrade škody zodpovedajú stavu veci a zákonu.

Preto v súvislosti s odvolaním splnomocnenca poškodených JUDr. Ivana Čurilla krajský súd uvádza nasledovné:

Aj napriek tomu, že pojmové znaky obete a poškodeného sa značne prekrývajú, je potrebné odlišovať pojem „poškodený“, ktorý je pojmom trestno – procesným (§ 46 Tr. por.), od pojmu „obeť trestného činu“ ako subjektu osobitnej starostlivosti a ochrany.

Pojem „poškodený“ je trestno - procesný pojem viažuci sa na osobu, ktorej bola trestným činom spôsobená škoda, pričom musí ísť o škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti so spáchaným trestným činom, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie. (spravidla vyjadriteľná v peniazoch). Obeť trestného činu je kľúčovou charakteristikou sociálneho procesu spojeného s trestným činom. Obeť trestného činu chápeme ako subjekt osobitnej starostlivosti a ochrany.

Zatiaľ čo sa pri poškodenom nahradzuje predovšetkým primárna ujma, pri obeti sa poskytnutím pomoci a ochrany predchádza druhotnej viktimizácii.

Vzhľadom na definíciu pojmu „poškodený“ a „škoda“ v § 46 ods. 1 Tr. por. povinnosť rozhodnúť o jej náhrade v odsudzujúcom rozsudku, ak bol nárok riadne uplatnený, sa vzťahuje tiež na škodu majetkovú, morálnu a inú, aj na porušenie či ohrozenie iných zákonných práv alebo slobôd poškodeného s tým, že „morálna škoda“ vo vzťahu ku škodlivému následku spôsobenú úmyselným trestným činom treba v prípade smrti vykladať v súlade s výkladom pojmu „nemajetková ujma“ v občianskom súdnom konaní.

Úmrtie blízkej osoby predstavuje závažný zásah do práva na súkromie dotknutej fyzickej osoby ako jedného z čiastkových osobnostných práv fyzickej osoby. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody

v adhéznom konaní je nutné rešpektovať hmotnoprávne ustanovenia osobitných predpisov (zák.č. 247/2017 Z.z. a zák.č. 215/2006 Z.z), na ktorých je uplatnený nárok založený a ktorými sa tiež aj riadi. Tieto predpisy špecificky upravujú vznik nároku na náhradu škody, jeho obsah a rozsah, spôsob náhrady. Pri rozhodovaní o neoprávnených zásahoch do osobnostných práv a právnych prostriedkoch nápravy sa aplikujú ustanovenia § 11 a nasl. OZ.

V súvislosti s týmto konštatovaním treba uviesť, že v prípravnom konaní D. B., otec nebohého mal. D. B., splnomocnil dňa 09.10.2023 advokáta JUDr. Ivana Čurillu, aby ho zastupoval ako poškodeného. (krajský súd poznamenáva, že D. B. bol vypočutý ako svedok - poškodený v prípravnom konaní a uviedol, že škodu si uplatňovať nebudú a nechce, aby bola jeho družka A. B. k tomu vypočúvaná.) Vzhľadom k tomu, že otec mal. nebohého D. B. je bratom obžalovaného a matka maloletého nebohého je družka D. B., teda brata obžalovaného, bol maloletému nebohému ustanovený opatrovník z radu advokátov JUDr. Tibor Hospúdko na uplatňovania práva poškodeného, to znamená, že všetky práva poškodených v zmysle § 46 ods. 1 Tr. por. prešli na opatrovníka, čo sa vzťahuje aj na škodu morálnu. Tento uviedol, že si neuplatňuje náhradu škody. Súd ho preto správne odkázal s nárokom na náhradu škody v zmysle § 288 ods. 1 Tr. por. na civilný proces, s tým, že na rozdiel od okresného súdu podľa názoru krajského súdu nejde tu o to, že je nad rámec adhézneho konania, ale o to, že je nárokom, o ktorom nie je možné rozhodovať v adhéznom konaní, keďže práva poškodených v zmysle § 46 ods. 1 Tr. por. prešli na opatrovníka, ktorý si náhradu škody neuplatnil. (teda nie je osobou oprávnenou si takúto škodu uplatňovať v adhéznom konaní, ale keď tak v občianskom súdnom konaní podľa občianskoprávných predpisov).

Preto v prípade smrti poškodeného musia orgán činné v trestnom konaní a súd skúmať, na koho prechádzajú práva poškodeného uvedené v § 46 ods. 3 Tr. por. vychádzajú pritom z ustanovení občianskoprávných predpisov, v zmysle ktorých v prípade smrti poškodeného prechádzajú uvedené práva na jeho dedičov – ako právnych nástupcov poškodeného v zmysle § 48 ods. 4 Tr. por.

Na základe uvedeného preto krajský súd odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry, obžalovaného a splnomocnenca poškodených ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný